

A Győri Ítéltábla a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Vajda Attila ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jogok megsértéséből eredő igény iránt indított perében a Győri Törvényszék 2017. július 10. napján kelt P.20.342/2017/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperes részére 12.700 (Tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az ítéltábla az alperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetéktelen eljáró hatóság külön felhívása alapján 48.000 (Negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a Magyar ... Párt ... Megyei Elnöke, megyei önkormányzati képviselő. Az alperes országgyűlési képviselő.

A felperes 2004. évi ...i időközi országgyűlési képviselő-választáson jelöltként indult. 2004. november 20. napján az ...i Nyugdíjas Találkozón a felperes a megjelenteknek vásárlási utalványokat és saját fényképével ellátott kártyanaptárokat osztott szét.

A panasz alapján eljáró ... Megyei számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 2004. november 24-i határozata szerint szavazategyenlőség miatt érdemi döntést nem tudott hozni. A ... Megyei Területi Választási Bizottság 2004. november 26. napján kelt 16/2004. (XI.26.) számú határozata az elsőfokú határozat elleni kifogásnak helyt adott, és megállapította, hogy a felperes a fenti magatartásával a választási eljárás alapelvének megsértésével törvénysértést követett el. A felperes még 2004. november 24. napján a választáson való további részvételtől visszalépett.

A ... című napilap 2017. március 23-án megjelent számában ...: hiteltelenek a vádak című cikk az alperes következő nyilatkozatát tartalmazta: „a politikus úgy véli, inkább felperes neve személyét lengik körül a korrupciógyanus ügyek. Sajtóhírek szerint érintett lehetett a ... kormányok idején kirobbant botrányos benzintenderben, és választási csalás miatt bukott el a ... i választáson."

Ugyanezen alperesi kijelentések megjelentek 2017. március 23. napján ahu internetes oldalon alperes neve: hiteltelenek a vádak a napelemgyárból ... című cikkben is.

A felperes a perbeli cikkek megjelenését követően magyarázkodásra kényszerült, a cikkben megjelentek személyét, társadalmi megítélését hátrányosan érintették.

* * *

A felperes módosított keresetében (4. sorszám alatti irat) **annak megállapítását kérte**, hogy az alperes megsértette a jó hírnévhez való jogát azzal, hogy a fenti írásokban valótlanul állította, hogy a felperes személyét korrupciógyanus ügyek lengik körül. Azt a valótlan tényt híresztelte, hogy a felperes érintett lehetett a ... kormány idején kirobbant botrányoks benzintenderekben, valamint valótlanul állította, hogy a felperes választási csalás miatt bukott el a ...i választáson.

Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest, hogy saját költségén **közleményt jelentessen meg** mind a ... című megyei lapban, mind a ...hu internetes oldalon, kérte továbbá, hogy kötelezze a bíróság az alperest **400.000 forint összegű sérelemdíj** megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy korrupciós ügyekhez soha nem volt köze. Országgyűlési képviselőként tagja volt a ... Bizottságnak, mely azonban az ...-tendert nem tárgyalta, ezzel kapcsolatosan döntési jogköre nem volt. Választási csalás miatt nem bukott el a ...i választáson. 2004 októberében a ...i időközi országgyűlési képviselő-választás első fordulójában behozhatatlan hátrányba került, és a vásárlási utalványok osztogatásával kapcsolatos panaszbejelentésre tekintettel a választás második fordulója előtt visszalépett. Ezzel az volt a politikai célja, hogy az őt támogató választópolgárok távolmaradása folytán ne legyen érvényes a második forduló. Tudomása szerint a területi választási bizottság ezzel összefüggésben marasztaló határozatot nem hozott.

Az alperes túlterjeszkedett a szabad vélemény-nyilvánítás alkotmányosan biztosított keretein, tisztában volt azzal, hogy az általa híreszteltek nem felelnek meg a valóságnak, így magatartása egyértelműen jogsértő. A választási jogsértés nem azonosítható a büntető törvénykönyv rendelkezéseibe ütköző választási csalással, mely utóbbi az átlagolvasó számára is büntetőjogi kategóriát takar (rég. Btk. 211. §, új Btk. 350. § szerinti választás rendje elleni bűncselekmény).

A benzintender vonatkozásában érintettségét maguk az alperes által csatolt cikkek cáfolják, az abban foglaltak szerint ... (akkor az országgyűlés ... Bizottságának ellenzéki elnöke) hívta össze a rendkívüli ülést, de maga is akként nyilatkozott, hogy nem meri azt állítani, hogy bűncselekménnyel áll szemben, de amatőrizmussal az biztos. A bűncselekmény vagy korrupció gyanúja ezen ügy kapcsán sem merült fel. Az alperes közhatalmat gyakorló országgyűlési képviselőként nem tehet vagy híresztelhet valótlan tényeket pusztán sajtóhírekre hivatkozással anélkül, hogy közlése ténybeli alapját nem igazolná.

* * *

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az eljárás tárgyát képező cikkekben nem állított olyat, ami nem felel meg a valóságnak. Nem állította, hogy a felperes érintett volt a ... kormányok idején kirobbant benzintender botrányban, és hogy választási csalás miatt bukott el, csupán ezzel kapcsolatos vélekedésére hivatkozott **„a politikus úgy véli” fordulattal**. Maga a kifogásolt cikk **szóhasználatában** is különbséget tesz a cikk első részében megjelenő véleményt tükröző nyilatkozatai, és a második részben megjelenő tényállítások között. A második részben amit tényként hoz szóba, azt ekként is jelöli meg, erre „a képviselő tényként említi” fordulat utal.

Csatolt olyan sajtóhíreket, melyek a felperes személyével e körben foglalkoztak, így a sajtóhírek alapján megalapozottan vélhette úgy, hogy a felperes a benzintender botrányban érintett lehet. A benzintender kapcsán megjelent cikkek tartalmát a felperes nem igyekezett megcáfolni.

A választási ügy kapcsán ugyan büntetőeljárás nem indult, de a felperesi magatartás bűncselekményt is megvalósíthatott. A területi választási bizottság döntésében megjelölt jogszabálysértés súlyos törvénysértés, mely korrupciónak minősíthető, jogellenes módon anyagi előnnyel akarta a választásban érintetteket a befolyásolni a felperes.

Álláspontja szerint a sérelmezett írások kapcsán közszereplőként hátrány nem érte a felperest, s ha mégis az nem a megjelent írásokkal áll összefüggésben.

* * *

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnévhez való jogát azzal, hogy a ... című napilap 2017. március 23. napján megjelent számának ...: hiteltelenek a vádak című cikkében, valamint a ...hu internetes oldalon 2017. március 27. napján alperes neve: hiteltelenek a vádak a napelemgyárból ... című cikkében azt a valótlan tényít híresztelte, hogy a felperes érintett lehetett a ... kormányok idején kirobbant benzintenderben.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül saját költségén tegye közzé a jogerős ítélet rendelkező részét, a peres felek nevének megjelölésével a ... című napilapban és a ...hu internetes oldalon.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 forintot, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, s a peres feleket személyenként 18.000 forint feljegyzett eljárási illeték Magyar Állam javára történő megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a peres felek ezt meghaladóan maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket.

A jogvitát a jogsértő magatartás elkövetésének időpontjára figyelemmel a keresetet a 2013. évi V. törvény rendelkezései alapján bírálta el (2013. évi CXXVII. törvény 8. § /1/ bekezdés).

A Ptk. 2:44. §-a alapján vizsgálta, hogy a per tárgyát képező kijelentések tekintetében a felperes személyiségi jogainak védelme a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása érdekében mennyiben korlátozott. Rámutatott, hogy a közéleti szereplő sem köteles a személyét érintő valótlan és sértő tényállításokat eltűrni, a közszereplőt ilyen esetben is megilletik a személyiségi jogvédelem eszközei (Kúria Pfv.IV.21.207/2016/4.; Kúria Pfv.IV.22.096/2016/5.).

A kijelentéseket a teljes szöveggörnyezetre tekintettel kell értelmezni, és az általánosnak tekinthető társadalmi értékítélet alapján kell a tényállítás jogsértő jellegét megítélni. Kiemelte, hogy - szemben az alperes védekezésével - a sérelmezett kijelentések nem az alperes politikai véleménynyilvánítását tartalmazták, abban nem a felperes közéleti tevékenységének pusztá kritikája jelenik meg, hanem **a felperessel kapcsolatosan fogalmaznak meg olyan tényállításokat**, melyek - amennyiben valótlanok - alkalmasak a jó hírnév megsértésére, így a felperest közéleti szereplőként is megilleti a személyiségi jogi védelem.

Rámutatott, hogy önmagában az, hogy az alperes állításait az „úgy véli”, illetve „sajtóhírek szerint” fordulattal vezette fel, még nem jelenti azt, hogy azokkal nem valósíthatja meg a jó hírnév

megsértését. A sajtóhírekre utalás ezt csupán annyiban árnyalja, hogy nem a tényállítással, hanem a híreszteléssel történő jó hírnévsértés elkövetése állapítható meg a terhére.

A tényállítás valóságát az alperes tartozott igazolni, aki a benzintenderben való felperesi érintettség vonatkozásában bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Az általa megjelölt sajtóhírekből pedig csak annyi volt megállapítható, hogy több helyen, több sajtótermék is írt arról, hogy különböző személyek - köztük a felperes is - érintett lehetnek a benzintenderben. Nem lehetett azonban azt megállapítani, hogy nem csupán írtak arról, hogy a felperes is érintett lehet a benzintenderben, hanem tényleges érintettsége is megállapítható.

A ...i választási csalás kapcsán viszont a területi választási bizottság határozata alapján a felperesi törvénysértése igazolást nyert. Az alperes tényállításának valósága nemcsak akkor állapítható meg, ha a felperesi cselekmény a büntetőjogi alakzat fogalmának is megfelel, s emiatt büntetőeljárás is indul a felperes ellen és a bűnösségét jogerős ítélet is megállapítja. A sérelmezett nyilatkozott a köznyelvi szabályok szerint kell értelmezni, s az átlagember számára illethető a felperesi cselekmény a sérelmezett jelzővel. A vásárlási utalványok arcképes kártyanaptárral együtt történő osztogatása - kapcsolódó büntetőeljárás hiányában is - minősíthető választási csalásnak. Miután a cselekmény közrehatott abban, hogy a felperes visszalépett a második fordulótól, így ugyancsak az átlagember szavaival élve „elbukott a választáson”. Az ilyen választási esemény olyan ügy, amelyet a köznyelv korrupciógyanus ügynek tekint, így nem jogsértő, és megfelel a valóságnak az a kijelentés, hogy a felperesnek volt olyan ügye, mely korrupciógyanus ügynek tekinthető.

Az alperest az elégtételadásra a Ptk. 2:51. § /1/ bekezdés c./ pontja, sérelemdíj megfizetésére a Ptk. 2:52. § /1/ bekezdése alapján kötelezte. Rámutatott, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz elegendő a személyiségi jogsértés megvalósulása. Az alperesi magatartás felróhatóságát kizáró körülmény nem állt fenn, a kimentés így sikertelen volt, emiatt az alperes sérelemdíj fizetésére köteles, melynek mértékét a Ptk. 2:52. § /3/ bekezdése szerinti szempontok mérlegelésével a jogsértés súlya, a felperes és környezetésre gyakorolt hatása és a nyilvánosság terjedelme alapján 100.000 forintban állapította meg. Részben a felperes személyes előadása, részben tanúvallomása alapján megállapította, hogy a felperesnek magyarázkodnia kellett a cikk kapcsán, az szóbeszéd tárgyává vált, azt pedig köztudomású tényként fogadta el, hogy korrupciógyanus tenderben való részvétel az érintett társadalmi megítélését rontja. Értékelte azt is, hogy az alperes nyilvánvalóan a nagy nyilvánosság előtti lejárata céljából tette kijelentését, mellyel a felperest rossz színben akarta feltüntetni.

* * *

Az elsőfokú ítélet ellen annak részben történő megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Arra hivatkozott, hogy azon tényállítása valós volt, hogy a sajtóértékesítések szerint a felperes érintett lehetett a benzintenderben, így közszereplőről tett valós tényállításként nem vonhat maga után hátrányos jogkövetkezményt. Nem azt állította, hogy a sajtóértékesítések szerint a benzintenderben érintett volt a felperes, csupán azt, hogy érintett lehetett, s az utóbbit a sajtócikkek csatolásával igazolta. A gyanú, az érintettség felmerülésére vonatkozó hivatkozás nem tény, nem csorbítja a becsületet. Híresztelés nem valósult meg, valótlan információt nem adott tovább.

Állítása a becsület csorbítására sem volt alkalmas, ugyanis a sajtó gyakran vett fel a politikusokról gyanús vagy gyanúsúnak tűnő, nem kétséget kizáróan bizonyított témákat. Amennyiben a sajtótól a teljes bizonyítottságot elvárnánk, abban az esetben társadalmi funkcióját sem tudná betölteni. Az

pedig furcsa lenne, ha sajtóértesülésekre csak akkor lehetne hivatkozni, ha valaki külön nyomozást indítana a sajtóban megjelentek kapcsán, és csak a jogerős bírósági ítéletek által megerősített ügyekről beszélhetne.

A felperes semmilyen lépést nem tett, eljárást nem indított azon sajtóorgánumokkal szemben, melyek a benzintenderrel való érintettségéről számoltak be. Amennyiben megfelelő jogi lépéseket tett volna a sérelmezett cikkek eltávolítása érdekében abban az esetben - ilyen sajtóértesülés fellelhetősége hiányában - ő sem mondhatta volna, hogy a sajtóértesülések szerint a felperes érintett lehetett a benzintenderben.

Az általa csatolt, a hvg.hu-n megjelent „...-s csúsztatás a benzintender ügyében” cikk maga is tartalmazza ... azon nyilatkozatát, miszerint az országgyűlés ... Bizottságának a benzintender ügyében a ... által összehívott rendkívüli ülésén a ... képviselők nem jelentek meg, holott a felperesnek becsületbeli ügye lett volna elmenni a bizottsági ülésre tekintettel arra, hogy ... benzinkútja van.

Kiemelte, hogy jogsértés megvalósulása esetén sem indokolt a 100.000 forintos mértékű sérelemdíj alkalmazása, és a közzétételi kötelezettség elrendelése.

* * *

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Rámutatott, hogy a „sajtóértesülések szerint” bevezetés nem a jogsértés elkövetésének ténye, csupán a jó hírnév megsértésének elkövetési magatartása (híresztelés) szempontjából bír jelentőséggel.

Fellebbezésében lényegében az alperes maga sem vitatja a közlés tényállítás jellegét. A közszereplőknek valóban többet kell tűrniük, e tűrési küszöb azon nem terjed ki a valótlan tények közlésének eltűrésére. A korábbi sajtóhírek kapcsán a jogi fellépés nem volt kötelező, nincs jelentősége annak, hogy azzal miért nem élt a felperes.

* * *

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp.256/A.§. (1) bekezdése f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az alperes fellebbezését nem találta alaposnak.

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéletábra, hogy az elsőfokú ítélet keresetet részben elutasító rendelkezéseit a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján fellebbezés hiányában nem bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett körben a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges és egyben elégséges körben feltárta, azt helyesen állapította meg. Érdemi döntése mind a jó hírnév megsértésének megállapítása, mind az alkalmazott jogkövetkezmények tekintetében - indokaira is kiterjedően - helytálló, annak megváltoztatására az alperesi fellebbezésben előadottak nem adnak alapot. Az ítéletábra kizárólag a fellebbezésben előadottak kapcsán mutat rá az alábbiakra.

I.

A polgári jogi védelem akkor illeti meg vitathatatlanul és teljeskörűen a közszereplő politikust, ha a jogsértőként megjelölt nyilatkozat

- **tartalma szerint** - a kritikán túlmutató valótlan tényállítás, illetve, ha a sértő, túlzó értékítélet; vagy
- **tárgya szerint** - az érintett személyéhez nem a közügyek vitatása, nem közéleti tevékenység (hanem pl. magán és családi élet) szintjén kapcsolódik; illetve
- **eredménye szerint** -, ha a vélemény (annak tárgyától függetlenül) az érintett személy emberi státuszának teljes nyilvánvaló és súlyosan becsmérlő tagadása.

A perbeli esetben az első pont első fordulatainak megvalósulása („kritikán túlmutató valótlan tényállítás”) vizsgálandó.

7/2014. (III.7.) AB határozatban az Alkotmánybíróság - korábbi gyakorlatához képest is - aktualizálta a szólás és sajtószabadság általa helyesnek tartott értelmezését. Ennek megfelelően a vélemény-nyilvánítás szabadsága kiterjed a tények közlésére is, azonban csak a bírálat a kritika szabadsága szintjéig, de ez a szabadság már **nem vonatkozhat a tények meghamisítására**. A közéleti szereplők emiatt változatlanul igényelhetnek jogi védelmet a hamis tényállításokkal szemben. Az elhatárolás kapcsán amíg a vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt. (7/2014. (III.7.) AB határozat (49.)-(50), és (62) bek.)

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépését követően akként foglalt állást, hogy - bizonyos feltételek mellett - az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések kapcsán is felhasználhatja a **korábbi határozataiban** kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket (13/2013. (VI.17.) AB határozat indokolás /32/ bekezdés; 7/2014. (III.7.) AB határozat (20-24) bek.; 13/2014. (VI.18.) AB határozat /23/ bekezdés).

A korábbi gyakorlatából a **36/1994 (VI.24.) AB határozatban** megjelent álláspontot is fenntartotta, mely szerint a becsület csorbítására alkalmas tények állítása, vagy híresztelése akkor nem élvezi a vélemény szabadsága oltalmát, ha a tényeket állító vagy híresztelő tudta, hogy közlése valótlan, avagy a valótlanságáról azért nem tudott, mert **foglalkozása szerint elvárt figyelmet vagy körütekintést elmulasztotta**. (36/1994. (VI.24.) AB határozat; 13/2014 (IV.18.) AB határozat (41) bek.) Ennek indoka az, hogy a szabad vélemény-nyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, mely csak felelősséggel gyakorolható, a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen résztvevő személyek esetében. (36/1994 (VI.24.) AB határozat)

II.

A fenti alapvetések figyelembe vételével - akkor is, ha a nyilatkozatot az alperes válasznak szánta - helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a közéleti szereplő felperes vonatkozásában is jó hírnevet sértő cselekménynek minősül az alperes azon eljárása, hogy a benzintenderrel összefüggésben a felperes érintettségét, a hír aktualitása nélkül - a korábbi sajtóhírekhez képest évekkel később - a felperes személye körüli korrupciógyanús ügyként vetette fel. Mindezt ráadásul úgy tette, hogy kétséget sem hagy az olvasóban, hogy a felperes érintettségét tényként kezeli.

A sérelmezett kitétel tényállítás jellegét nem veszítette el pusztán az alperes által alkalmazott „a politikus úgy véli” és a „sajtóhírek szerint” fordulatokkal ezzel csupán politikai véleménynek

próbálta álcázni állítását. Nem változtat a tényállítás jellegén az sem, hogy cikk - jelen perrel összefüggésben nem lévő - második részében írtak kapcsán a „a képviselő tényként említi” fordulatot használta.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a sérelmezett cikk benzintenderrel kapcsolatos kitétele - a korrupciógyanus ügyekkel történő párhuzamba állítással - **tartalma szerint** - a kritikán túlmutató, valótlan **tényállítást valósít meg**. A sérelmezett kijelentésre - a csatolt cikkekhez hasonlóan - nem tények sorával alátámasztotta, hanem minden ténybeli alap nélkül került sor, annak célja - a már aktualitásukat veszített korábbi hírek felelevenítésével - a felperes lejárata volt. A konkrét esetben a felperes benzintenderben való érintettsége nem nyert igazolást, sőt a benzintender szabálytalansága sem került megállapításra, melyről az alperesnek a foglalkozása szerint elvárt figyelem és körültekintés mellett - az időtávlatra is figyelemmel - tudnia kellett. Ilyen előzmények után az évekkel korábbi sajtóhírek felelevenítése, különösen a felperes korrupciógyanus ügyekkel való érintettségével összefüggésben olyan valótlan tény híresztelésének minősül, mely alkalmas a közéleti szereplő lejárására.

A jogsértés megvalósulása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy 2010-ben a felperes milyen okból nem lépett fel a sajtóval szemben és miért nem jelent meg a bizottsági ülésen, mindez nem értelmezhető a sajtóban állítottakat elismerő ráutaló magatartásként.

A személyiségi jogsértés ezen objektív szankciójának alkalmazását kizáró körülmény hiányában az elsőfokú bíróság helyesen marasztalta a keresetnek megfelelően az alperest a Ptk. 2:51. § /1/ bekezdés c./ pontja alapján a jogsértés fóruma szerinti elégtételadásban, ennek hiányában a jogsértés ténye nem válhatna ismertté az alperesi nyilatkozatot megismerő szélesebb olvasóközönség előtt.

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § /3/ bekezdésében írt körülményeket a sérelemdíj mértékének meghatározása kapcsán, jogi indokolásával az ítélet tábla mindenben egyetért, azt megismételni nem kívánja.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján hagyta helyben.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségeit maga viseli, ugyanakkor köteles megtéríteni a felperes másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségét, mely a felperest képviselő ügyvédnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /3/, /5/ és /6/ bekezdése és 4/A. §-a alapján meghatározott, a kifejtett tevékenységgel arányban meghatározott díjából áll.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megtérítésére köteles a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ és 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján

Győr, 2018. február 8.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó